

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἔτησία δρ. 1.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 1 καὶ λεπ. 50
Οἱ βουλλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Θαυμασίου Κόσμου», ἀπο-
στέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα ἢ γραμματόσημα οἰουδήποτε κράτους.
—Γραφεῖον ἐπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδὸς Βασιλικῆς ἀρθ. 1.—Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπτά 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ ἐν
ταῖς Ἐπαρχίαις καθυστεροῦντες ἔτι τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν κ. κ. συνδρομηταί, ὅπως εὐαρε-
στούμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν αὐτὴν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οἱ κίνδυνοι τοῦ διὰ φιλήματος χαιρετισμοῦ.— Ὁ ὄγκος
τῶν νομισμάτων.— Ἡ καταγγέλλουσα ὄψις τοῦ ἀνθρώπου.
—Ζῶντες πολιτικοὶ ἄνδρες καταδικασθέντες εἰς θάνατον.
—Σύμμικτα Ἐπιστημονικά.— Ρώμη καὶ Φλωρεντία.—
Πῶς ἀποβάλλονται αἱ μύϊαι ἐκ τοῦ δωματίου.— Τέλειος
ἄνθρωπος.— Μικρὰ περίεργα.— Ἀλληλογραφία.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑ ΦΙΛΗΜΑΤΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ

Τὸ φίλημα εἶνε ὁ ἀντικειμενικὸς τῆς προσαγορεύ-
σεως τύπος, τὸ πανίσχυρον μέσον πρὸς διάδοσιν νοση-
μάτων, ἢ ἀπειλὴ δὲ πρὸς τὴν ὑγίαν τοῦ λαοῦ.

Εἶνε παράλογον τὸ νὰ εἴμεθα ὑπὲρ τὸ δέον ὀχλη-
ροί, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, ἐν τῇ ἐπὶ τὰ
βελτίω σταδιοδρομίᾳ τῆς ἀποκαλύπτει πλάνας εἰς
τὰς ἐξείς καὶ τὰ ἔθιμα ἡμῶν, πρέπει νὰ ἐνδώσωμεν
εἰς τὸ γόητρον τῆς ἀναμφισβητήτου ἀληθείας. Ἡ ζωὴ
πολλῶν καθ' ἐκάστην θυσιάζεται καὶ νοσήματα καθ'
ἐκάστην μεταδίδονται, ἔνεκα τῆς ἀμοιβαίας ἐξέως τοῦ
φιλήματος. Ὡς ἔθιμον εἶνε δηλητηριῶδες, καὶ αἱ γυ-
ναῖκες ὄφειλον νὰ τὸ καταργήσωσιν ἐν τῷ οἰκογενειακῷ
κύκλῳ, καὶ νὰ ἐγκαταλίπωσι τοιοῦτον τύπον προσαγο-

ρεύσεως. Δὲν θέλω νὰ εἶπω ὅτι εἶνε φρικαλέος, ἀλλ' ἐπὶ
κίνδυνος τύπος χαιρετισμοῦ.

Δὲν πρέπει νὰ φιλῶμεν ἄνθρωπον ἔχοντα τραχέα
καὶ ἐλκώδη τὰ χεῖλη. Ἐνθυμεῖσθε τοῦτο καὶ προφυ-
λάττεσθε. Τὰ πάσχοντα χεῖλη, ἢ ἀκάθαρτος γλώσσα
καὶ τὸ ἠλκωμένον στόμα συνήθως ἀπαντῶσι συλλήβ-
δην καὶ ταῦτα πάντα ὑπεμφαίνουσι πάθησιν τοῦ στο-
μάχου. Καθὼν τι ὑποκρύπτεται ὅταν ἡ μεμβράνα τῶν
χειλέων δὲν εἶνε λεῖα ὡς πέταλον καὶ ἐρυθρὰ ὡς ρόδον.
Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲν εἶνε πάντοτε βεβαία ἐνδειξις ὑ-
γείας, διότι δύναται τις νὰ τήκηται ὑπὸ τοῦ νοσήμα-
τος καὶ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ φαίνεται καλῶς ἔχων.

Ἡ φιλία δυνατὸν νὰ γείνη ἐξίσου καταφανὴς κατ'
ἄλλον τρόπον, οἷον δι' ἀνοδοέσμης. Τὸ φιλεῖν πάσχον
στόμα εἶνε ριψοκίνδυνον τὸ φιλεῖν τὰ χεῖλη τοῦ τε-
θνεῶτος ἀπερίσκεπτον.

Ἔχω διὰ γνώμης, ὅτι ἡ μήτηρ φέρει ἀπὸ τοῦ θα-
λάμου τοῦ νοσήματος τὸ μόλυσμα, ὅπερ καταβάλλει
τὴν οἰκογενεῖαν ὀλόκληρον. Ἡ οἰκιακὴ κάθαρσις (qua-
rantaine) εἶνε τόσον ἀναγκαία πρὸς ἀσφάλειαν ὅσον
παρὰ τοῖς ἔθνεσιν, ἢ δὲ μήτηρ ἦτις λόγῳ ἀγάπης ἢ
ἀνάγκης νοσηλεύει τὸ τέκνον τὸ προσβεβλημένον ὑπὸ
διφθερίτιδος ἢ περιπνευμονίας δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ οὐδε-
μίαν συγκοινωνίαν μὲ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας.
Ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐστίας περιβόλῳ, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἢ
ἀσπλαγχνος τοῦ θανάτου χεῖρ ἀφήρπασεν ἐν τῶν με-
λῶν τῆς οἰκογενείας, ἔνεκα τῆς κοινῆς συνηθείας τοῦ
φιλήματος γεννᾶται ἡ πυκιμία, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἄλ-
λαι πολύτιμοι ὑπάρξεις ἐκτίθενται εἰς τὸ δηλητηριῶ-
δες μίασμα. Ὡς δύνασθε νὰ παρατηρήσητε εὐκολώ-
τερον τὴν ἐνέργειαν φαρμάκου ὅταν δίδωται εἰς μεί-
ζονα δόσιν, οὕτω θέλετε ἰδεῖ θετικώτερον τὸν ἐκ τῶν
φιλημάτων, πηγάζοντα κίνδυνον, ἐὰν παράσχωμεν εἰ-
κόνα κακοήθους τινὸς ἀσθενείας.

Οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμφιβολία καθ' ὅσον ἀφορᾷ

πρὸς τὸν ἐμβολιασμὸν καὶ τὴν μολυσματικὴν τῆς φθίσεως, ὅταν λάβητε ὑπ' ὄψει τὸ γεγονός, ὅτι πλείονες θνήσκουσιν ἐκ τῶν δολίων χειρῶν αὐτῆς ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς νοσήματος, ἀλλ' ὀλίγαι οἰκογένειαι δύνανται νὰ τὴν ἀποφύγῃσι. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὡς δέδεικται ὑπὸ τῶν ἱατρικῶν ὑπομνημάτων, οἱ ἐπισκεπτόμενοι τοιαῦτα δυστυχῆ ἔντα πρέπει νὰ ἀπόσχῃσι τοῦ δια φιλήματος χαιρετισμοῦ. Νόσος ἥτις ὑπέστη τὴν θεραπείαν τῶν ἐμπειροτέρων ἐπιστημόνων μέχρι τῆς παρουσίας ἡμέρας δέον νὰ προλειφθῆ εἰ δυνατόν διὰ τῆς φρονήσεως, ἐπειδὴ πάντες οἱ ἀνωτέρω ὅροι ἤδη κατεδείχθησαν ὀρθοί, ὁ ἀνθρώπινος βίος καὶ ἡ φυσικὴ εὐεξία καθ' ἑκάστην θυσιάζονται ὑπ' ἀνθρώπων ἐχόντων τὴν μωρίαν τοῦ νὰ συμμορφώνονται πρὸς τὸ ἔθιμόν. Μεταβάλλετε τὸ ἔθιμον, καὶ ὁ λαὸς θέλει παραδεχθῆ ἄλλον τρόπον χαιρετισμοῦ, φρονιμώτερον καὶ ἀσφαλές. Τὸ βακτηρίδιον τῆς φθίσεως εἶνε ὀργανικὸν μικρόβιον ἐνεργούν τὸσον δολίως ὥστε ἡ εἰσαγωγή του εἰς τὸν ὀργανισμὸν δὲν ἐκδηλοῦται δι' ἀμέσων συμπτωμάτων. Ὅπως βεβαίως «μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύρμα ζυμοῖ» παρομοίως τὰ μικροσκοπικὰ σπέρματα πολλαπλασιάζονται ἐν τῷ ὀργανισμῷ κατὰ τρόπον λίαν θανμάσιον.

Ταχέως θέλει ἀναπτυχθῆ γαργαλιστικὸς βήξις, αὐξήσις τῆς θερμοκρασίας, βραγχνάδα ἢ βαθεῖα φωνὴ καὶ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς προχωρεῖ ἕως οὗ τὸ θυμὸν δὲν δύναται νὰ ἀνθέξῃ περαιτέρω ὑποκύπτει εἰς τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου. Ὑπάρχουν καὶ ἀσθένειαι ἔτι περιτρομώτεραι τὰς ὁποίας ὁ πάσχων δύναται, φιλῶν ἄλλον ἐντελῶς ὑγιαίνοντα, νὰ μεταδώσῃ.

* * *

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ τραμδαγίῳ.

Γυνὴ τις καλῶς ἐνδεδυμένη ἥτις ἐφαίνετο ὡς ἀρχόντισσα εἰσῆλθεν εἰς τὸ τραμδαγίον πρὸ τινῶν ἡμερῶν μετὰ τοῦ μικροῦ της υἱοῦ περίπου ἐξαετοῦς. Ἐνῶ ὁ ὁδηγὸς ἤλθε νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἀγώγια, ἡ κυρία ἐνεχειρίσεν εἰς τὸ παιδίον της τέταρτον δραχμῆς ὡς εὐρισκόμενον πλησιέστερον εἰς τὴν θύραν. Ὁ μικρὸς παῖς ἐξήτασε τὸ νόμισμα μετὰ προσοχῆς, καὶ ἐπειτα τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν ὁδηγόν. Μόλις ὁ ἄνθρωπος, ἐπέστρεψε τὸ ὑπόλοιπον ὁ νεανίσκος ἐκρότησε τὰς χεῖρας, καὶ θεωρῶν τὴν μητέρα του ἀνεφώνησεν ἐν θριάμβῳ.

«Μαμμᾶ, μαμμᾶ, ἐλεῖνος ἐπῆρε τὸ κίβδηλον εἰκοσιπεντάλεπτον.»

Ο ΟΓΚΟΣ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

Ὁ κ. Θωμᾶς Στέφανος, ὁ ἥρωρ τῆς ποδηλασίας, ἐν τινι προσφάτῳ δημοσιεύματι λέγει. Πολλοὶ ἐκινήθησαν ὑπὸ τῆς περιεργείας νὰ μάθωσι τίνι τρόπῳ ἠδυνήθησαν νὰ προμηθεύωμαι καὶ νὰ φέρω παρ' ἐμαυτῶν χρήματα πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων μου ὁδοιπορῶν διὰ τοῦ ποδηλάτου μου κατὰ τὰ ἐνδότερα μέρη τῶν

Ἀσιατικῶν χωρῶν, μακρὰν τῶν τραπεζῶν καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἀναχωρῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐνόμισα φρόνιμον νὰ προμηθευθῶ ἀρκετὰ νομίσματα ὅπως μεταβαίνων ἀπὸ μιᾶς πρωτεύουσος ἢ Εὐρωπαϊκῆς κοινότητος εἰς ἄλλην, μηδὲν φροντίζω περὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀποστάσεως. Ἦτο κατὰ τι ἐπικίνδυνον εἰς οἷον δῆποτε τὸ ὁδοιπορεῖν ἀνευ ὁδηγοῦ ἐν τῷ μέσῳ ἀγρίων χωρῶν, καὶ εἰς μέρος τοῦ κόσμου ἔνθα τὸ συνήθως κυκλοφοροῦν νόμισμα εἶνε τὸσφ εὐτελές.

Ἦτο διπλάσιως ἐπικίνδυνον εἰς τροχηλάτην, παρ' ὅ κατὰ τὰς σχολιάς ὁδοῦς, πᾶσα λίρα εἶνε ἄχθος. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπληροφόρηθη ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῶν χωρίων τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας ἡ δύνατό τις νὰ ἀποπειραθῆ νὰ πωλήσῃ τὸσον εὐκόλως τὸ Koh-i-Noor ὅσον νὰ ἀλλάξῃ ἐν χουσοῦν νόμισμα. Τὰ κοινῶς κυκλοφοροῦντα παρὰ τοῖς Ἀνατολίταις καὶ τοῖς Ἀρμενίοις χωρικοῖς νομίσματα εἶνε τὰ Τουρκικὰ μεταλλίγια, εὐτελές νόμισμα ἐξάκις τὸσφ ὁ ἀργυρὸς, κατ' ἀναλογίαν τῆς συναλλακτικῆς αὐτοῦ δύναμει. Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ τσερέκια. Ἄλλ' οἱ ὑπὸ τῆς Τουρκίας μεζιτιέδες, καὶ τσερέκια. Ἄλλ' οἱ ὑπὸ τῆς πενίας κατατρυχώμενοι χωρικοὶ, τὸ τσερέκιον θεωροῦν ὑπόπτως, τὸσον ὀλίγον εἰσὶν οὗτοι ἐξωκειωμένοι πρὸς νόμισμα μεγαλειτέρως ἀξίας ἀπὸ τὰ μεταλλίγια. Ἐκ κοινότητος διατελούσας ἐνδεῶς ὑπὸ νομισματικῆν ἐποψίν, ὁ ἀνευ ἀποσκευῆς ποδηλάτης ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς διατάξεως καὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ νομίσματος ἐλαύνων πορεῖαν 1700 μιλίων, ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι Τεχεράν, τοῦ προσεχοῦς σημείου ἔνθα ἠλπίζον νὰ δυνηθῶ νὰ λάβω χρήματα.

Καὶ δὲν ἦτο τὸ βάρος μόνον, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψει. Ἀνατολίταις λησταί, φιλάργυροι χωρικοί, Κιρκάσιοι λωποδύται, Κοῦρδοι λεηλάται—τούτων πάντων τὸν κίνδυνον δέον νὰ διέλθῃ τις, ὅν, ἴσως δύναται ἀσφαλῶς νὰ διαφύγῃ ἀποκρύπτων τὴν ὑπαρξίν πολλῶν χρημάτων. Τέλος ἀπεφάσισα νὰ καλύψω τὰ Τουρκικὰ χρυσὰ νομίσματα διὰ πανίου καὶ ράψω ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων μου ἀντὶ κοινῶν κομβίων.

Ἐντὸς χρηματοζωστήρος κεκρυμμένου ὑπὸ τὸν ἐπενδύτην μου ἐκόμενον λοιπὸν μερικὰ χρυσὰ νομίσματα καὶ ἐντὸς δέματος ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου ἀρκετὰ μεταλλίγια ὅπως ἐπαρκέσωσιν ἄχρις οὗ φθάσω εἰς τὴν πλησιέστεραν πόλιν, ἔνθα θὰ ἡδυνάμην νὰ ἀνταλλάξω ἀμέσως τὸν χρυσὸν ἀντὶ τοῦ ἐν χρήσει νομίσματος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὄδοιποροῦν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἐν μακρᾷ ἀποστάσει μὴ φέρων τὰ βαρῆα μεταλλίγια καὶ ἀγοράζων ἀρκετὰ ἐξ αὐτῶν ἐν τινι πόλει ὅπως ἐπαρκέσωσι μέχρι τῆς πλησιέστερας.

Ἐὰν ἐπιπτον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ληστῶν, τὰ ἐν τῷ δέματι μεταλλίγια καὶ τὰ ὀλίγα χρυσὰ νομίσματα ἐν τῷ ζωστῆρι ἤθελον διαρπασθῆ, ἀλλὰ τὰ ἀθῶα τὴν ὀψίν πάνινα κομβία, ἠλπίζον, ὅτι θὰ διέφευγον τὴν προσοχὴν ἐκείνων. Πρὶν ἢ φθάσω εἰς τὸ Τεχεράν, τινὰ τῶν ὀξέων ἄκρων τῶν χρυσῶν νομισμάτων ἤρχισαν νὰ φαίνονται διὰ μέσου τοῦ πανίου, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐ-

δέησε νὰ ἐπαγρυπνῶ ἐπὶ τὰ πολυτίμα κομβία μου, καὶ νὰ τὰ ἀποκόψω ὅταν τὰ καταγγέλλοντά με νομίσματα ἤρχισαν νὰ προβάλλωσι.

Κατὰ ταύτην τὴν ὁδοιπορίαν πολλάκις εὐρέθη ἐν τῷ μέσῳ θορυβώδους ὄχλου τῶν πόλεων, ἐξεκίνηθη ὑπὸ πολλῶν Τούρκων πασάδων καὶ Περσῶν Χανῶν, καὶ κατέλυσα ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας εἰς τρεῖς ἱεραποστολικούς σταθμούς, ἀλλὰ καθ' ὅσον ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσω, οὐδὲ εἰς ὑπώπτευσέ ποτε τὰ πολυτίμα μου κομβία.

* * *

Σύζυγος παραπονουμένη.

Γυνὴ τις παρεπονείτο πικρῶς κατὰ τοῦ σκληροῦ της συζύγου. Φίλος τις συνεβούλευσεν αὐτὴν ὅπως τὸν περιποιῆται εὐμενῶς καὶ πρᾶως, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ ἐπισωρεύῃ ἀνθρακας ἀνημμένους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ἐκεῖνη δὲ ἀπεκρίθη «Ἄχ, αὐτὸ δὲν θὰ ὠφελήσῃ, διότι ἔκαμα δοκιμὴν χύσας δύο λέβητας ζέοντος ὕδατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἀλλ' ἔμεινεν ὁ αὐτός.

Ἡ καταγελλοῦσα ὄψις τοῦ ἀνθρώπου

Τὰ δύο θεμελιώδη χαρακτηριστικὰ τὰ δύο βεβαιότατα σημεῖα τῆς ἀγαθῆς ὄψεως, εἶνε ἡ διαρκὴς ἐκφρασις τῆς καλοκαγαθίας καὶ ἡ ἀπολύτως διηκενὴς ἐλλειψις τῆς ὑποκρισίας, ἡ μὲν καὶ ἡ δὲ εἶνε ὅπως ἀναπόφευκτος. Ἦ πονηρὰ ὄψις εἶνε πάντοτε ψευδής. Ἀπ' ἐναντίας ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος οὐδέποτε δυσπιστεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀποφεύγειν τὰς φιλοπεριεργίας τῶν ἄλλων παρατηρήσεις, ἐνῶ ὁ ἀπατεὼν ἀποφεύγει τὰ βλέμματα τῶν ἄλλων φοβούμενος μήπως οὗτοι ἀνακαλύψωσι τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ.

Ἦ εἰλικρινὴς ὄψις εἶνε ἀγαθὴ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον. Αὕτη ἐκφράζει τὴν λύπην καὶ τὴν χαρὰν τὴν ἀγάπην καὶ τὸ μῖσος, ἐλευθέρως καὶ ἀνυποκρίτως. Τούναντίον προκειμένου περὶ τῆς ψευδοῦς ὄψεως, οἱ μῦς διατελοῦν ἐν ταραχῇ, συστειλλόμενοι καὶ χαλαροῦμενοι ἀκανονιστως, ὡσανεὶ μὴ ἐγίνωσκον εἰς ποῖαν συγκίνησιν νὰ ὑποκύψωσι καὶ ποῖαν ἐκφρασίαν νὰ λάβωσιν. Ἦ ἀβεβαιότης αὕτη ἀποκαλύπτεται ἰδίᾳ ἐν τῷ ἀμφιταλαντευομένῳ λοζῷ, καὶ λαθραίῳ βλέμματι. Ἐνταῦθα ἔχομεν μίαν τῶν βεβαιωτάτων καταγελλῶν πονηροῦ χαρακτῆρος, διότι οἱ ὀπτικοὶ μῦς ἀνθίστανται ἄριστα εἰς τὴν ὑποκρισίαν εὐκολώτατα δὲ ὑποτάσσονται εἰς τὰς ἀληθεῖς συγκινήσεις τὰς ἀπορροῦσας ἐκ τῶν νευρικῶν κέντρων. Δυνατὸν νὰ μειδιᾷ τις καὶ νὰ ἦνε κακοῦργος, ἀλλὰ τὸ εὐθύ, διαυγές, εὐσταθὲς βλέμμα δὲν εἶνε εὐκολὸν νὰ μεταπλασθῆ πρὸ πάντων διότι ἡ ἐξίς τῶν λοζῶν καὶ λαθραίων βλεμμάτων ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ριζοῦται εἰς τοὺς φαυλοβίους ἀνθρώπους.

Ὅταν δὲ θελήσωμεν νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς διανοητικῆς τοῦ ἀνθρώπου δυνάμειος ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῆς ὄψεως καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὰ σημεῖα εἶνε καταφανῆ καὶ ἐκφραστικά. Δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν ἐνδείξεις οἷας τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ

κρανίου, τὸ πλάτος, ὕψος, καὶ ἡ ἐξοχὴ τῶν γνάθων καὶ τοῦ πώγωνος. Ἀληθὲς εἶνε ὅτι τινὲς εὐφυεῖς, ἄνθρωποι ἔχουν μικροὺς ὀφθαλμούς, ἄλλοι δὲ, πάλιν, ὡς ὁ λόρδος Βύρων, μικρὰς κεφαλὰς, ἀλλ' ὁ συνδυασμὸς πάντων τῶν σημείων τῶν ἤδη μνημονευθέντων διαπρυσίως μαρτυρεῖ τὴν ὑπεροχὴν τῆς διανοίας.

Οὐχ ἦττον, τὰ θετικώτερα μαρτύρια τοῦ διανοητικοῦ μεγαλείου ἀπορρέουν ἀπὸ τῆς ἐκφράσεως, ἥς τὰ ἀρχικὰ κέντρα εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὸ στόμα, τῶν πρώτων ἄριστα ἀποκαλυπτόντων τὸν βαθμὸν τῆς διανοίας καὶ τοῦ δευτέρου τὴν δύναμιν τῆς βουλήσεως. Ἦ ἠλιθία ὄψις παρουσιάζει ἀμβλὴν καὶ κυμαινόμενον ὀφθαλμὸν πρὸς οὐδὲν ὀρισμένον σημεῖον ἀπευθυνόμενον. Ἦ ἀδύνατος ὄψις ρέπει εἰς τὸ νὰ ἔχη τὸ στόμα ἡμιπνεωγμένον καὶ ἐν κρίσιμοις περιστάσεσι κρεμασμένην τὴν σιάγονα. Τὸ μέγιστον τῆς βουλήσεως σημεῖον δηλοῦται πάντοτε ἐκ τοῦ μεγάλου προέχοντος, πώγωνος, καὶ ἐκ τοῦ στερεῶς κεκλεισμένου στόματος.

* * *

Διδασκαλία Καθηγητοῦ

Ὁ καθηγητὴς Huxley λέγει ὅτι ἦτο ποτὲ καιρὸς καθ' ὃν οἱ ἄνθρωποι ἐβάδιζον τετραποδιτί. Σὰς πιστεύομεν, Huxley, διότι εἶδομεν τοὺς βαδίζοντας τοιοῦτοτρόπως ὅταν ἦσαν μικροί. Ἦτο ποτὲ καιρὸς πρὸς τούτοις καθ' ὃν οἱ ἄνθρωποι ἐβάδιζον μὲ τὰς παλάμας τῶν χειρῶν των καὶ ἐκράτουν τὰς κνήμας των εἰς τὸν ἀέρα. Ὁ καιρὸς δὲν ὑπαινιχτόμεθα ἦτο ἀφ' οὗ ὁ παῖς μετέβη εἰς τὸ ἵπποδρόμιον καὶ εἶδε τὸν γελωτοποιὸν νὰ ἀκμνῇ τοῦτο.

ΖΩΝΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

Καίτοι παρήλθον αἱ ἡμέραι ἐν Εὐρώπῃ καθ' ἃς μὴν ἀρχῆς τῆς ἡδύνατος νὰ διατάξῃ, τὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς ὑπουργοῦ τινὸς ὁσάκις ὑπώπτευε τὴν πιστότητα ἐκείνου, οὐχ ἦττον εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ τῶν ἐπιφανῶν πολιτευτῶν τῆς Εὐρώπης, κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι.

Ὁ κόμης Ἀνδράσης, Πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρουγγαρίας, ὅστις ἀπέθανεν ἐσχάτως, κατεδικάσθη εἰς θάνατον μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς Οὐγγρικής ἐπαναστάσεως τοῦ 1848. Τοῦτο δὲν τὸν ἠμπόδισε τοῦ νὰ γείνη μετὰ ταῦτα πρόεδρος τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ ὑπουργείου.

Ὁ Κύριος Κρίσπης, νῦν Πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας κατεδικάσθη εἰς θάνατον μετὰ τὴν πρώτην ἐπαναστατικὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ Βουρβόνος Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως.

Ὁ Κύριος Σαγάστας, Πρωθυπουργὸς, τῆς Ἰσπανίας, δις προεγράφη καὶ θὰ ἐτουρκεῖτο ὡς ἐπαναστάτης ἐὰν συνελαμβάνετο.

Ἐν Γαλλίᾳ ἀπαντῶσιν οἱ κ. κ. Ροσφόρτ καὶ Γάιν.

καταδικασθέντες ως έγκληματρία και ως μέλη τής Κυβερνήσεως κατά τόν ρούν τής πολιτικής μεταβολής. Τοιαύτη, πράγματι, έγινετο ή θείσι πολλών Γάλλων. Όταν ο Κ. Κολινάκ, τῷ 1830, κατεδικάσθη «εις αιώνιον ειρκτήν»,—άνεφώνησεν.

«Κατεδικάσθη εις αιώνιον ειρκτήν, αϊ; *Ιδωμεν έως ποτε διαρκεί ή αιωνιότης εν Γαλλία»;

Εν ταύτη τῇ περιπτώσει διήρκεσεν εξ έτη *Ηλευθερώθη τῷ 1836.

*Ο Κ. Χ. *Θηράϊεν εις τών αντιπροσώπων τής *Ιρλανδίας εν τῇ ένεστώσῃ Βουλῇ διετέλεσεν επί τρεῖς εβδομάδας καταδικασμένος εις θάνατον επί έσχάτη προδοσία.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Τίς ή έπ' ελάχιστω απόστασις φρεατός τινος από μολυσματικής έστίας; *Ακρα υφίσταται διαφωνία καθ' όσον αφορά τούς γενομένους ύπολογισμούς τής ασφαλούς απόστασεως μεταξύ τών φρεάτων και τών καταθούρων, ή άλλων μολυσματικών έστιών. Κατά τούς έγχωρίους νόμους περι διοχετεύσεως τών άκαθαρσιών τών κατά τόπους Κυβερνήσεων ή από τινος φρεατος μέχρι τής καταθούρας κατ' ελάχιστον απόστασιν, κατά τὸ σύνθηες, ορίζεται από 20 έως 30 υίάρδας (1 υίάρδα=0.914 του μέτρου). *Ο καθηγητής Frauklaud, έξοχος αυθεντία ως προς ζητήματα υγεινής, λέγει ότι εν φρεαρ δέον να απέχη από τής καταθούρας, ουχι ολιγώτερον τών 200 υίάρδων. *Αλλως δέ, λαμβάνοντες άλλην μολυσματικήν έστιαν, δηλαδή τὰ κοιμητήρια, ως προς ποίους κανόνες καθιδρύθησαν εις διαφόρους χώρας, παρατηρούμεν ότι εν *Ιταλία ουδέν φρεαρ ανούρυσσεται εν απόστασει 100 υίάρδων από τινος κοιμητηρίου, διπλάσια δέ απόστασις απαιτείται εν Γαλλία και Αυστρία. Τοῦτο καλείται «προστατευτική απόστασις,» άλλ' υπό πολλών αρχών έθεωρήθη σμικροτάτη. Τὸ υγειονομικόν συμβούλιον τών Βρυξελλών τῷ 1882 απέφασιν ότι απόστασις 400 υίάρδων ήτο προστατευτική, αλλά και αυτη έθεωρήθη ενίοτε ακατάλληλος. Τὸ βάθος φρεατος μεγάλην ένασχίλ έπιπορὸν επί του ζητήματος τούτου, διότι ύπολογίζουσι ότι έλαστος ποῦς βάθους άπορροφᾷ τὰ ύδατα του περικυκλοῦντος εδάφους πανταχόθεν κατ' απόστασιν τεσσάρων ποδῶν. Κατά τουτον τὸν κανόνα, φρεαρ έχον βάθος 20 ποδῶν δέον να άφίσταται τουλάχιστον 80 πόδας από τών ένδεχομένων μολυσματικῶν έστιῶν. Φρέατα βαθέα 100 πόδας και επέκεινα συνήθως ειςιν ακίνδυνα εν τὰ τοιχώματα αυτών ηναι άδιαπέραστα εις τὰ ύδατα, διότι τὸ στράγγισμα τὸσω μεγάλου βάθους εδαφικου δύναται να άποσοθήσῃ τὸ πλείστον μέρος τής οργανικής υλης ήτις ενδέχεται να ύπάρχη εν τοῖς ύδασιν.

***

Πῶς συντηρεῖται ή ζωή τών διαχειριζόντων ζώων κτὰ τὸν μακρὸν αυτών ύ-

πνον; Τινὰ τών διαχειριζόντων ή τών άποχωρούντων ζώων εις χειμερινὰ καταλύματα, άποταμειούσιν προμήθειαν τροφῆς κατά τὸ φθινόπωρον, και διανύουσι τὸν ψυχρὸν καιρὸν εν καταστάσει μικρὸν διαφερούση του συνήθους ύπνου, εξ ου ενίοτε εγειρονται και ικανοποιούν τὴν πεινάν των, πλην άλλα, οἰος ὁ μειωξός, κοιμῶνται καθ' ὄλην τὴν περίοδον, ουδόλως σιτιζόμενα.

Ταῦτα άποχωρούν εις τὰ χειμερινὰ αυτών καταλύματα εφωδιασμένα δι' αρκετου ποσοῦ λιπώδους υλης, άπορροια τής άφθόνου προμηθείας ην ήδυνήθησαν να συνάξωσι κατά τούς προηγουμένους μήνας. Τοῦτο χρησιμεύει ως άποθήκη τροφῶν κατάλληλος εις τὴν προμήθειαν τής μικρᾶς δαπάνης τής γινομένης κατά τὴν ναρκώδη αυτών κατάστασιν. Κατά τὴν επάνοδον του έαρος εγειρονται εκ του ληθάργου, του πάχους αυτών ήλαττουμένου μεγάλως. *Εν τοιούτοις ζώοις ή εκουσία κίνησις πάντη αναστέλλεται, ταῦτο τουτο συμβαίνει κατά τὴν λειτουργίαν τής πέψεως: πολλὰ τών άποχωρημάτων παύουσι, τὰ αισθητήρια σφραγίζονται, ή δέ κυκλοφορία μεγάλως ελαττοῦται κατά τὴν ταχύτητα. *Ο άρουραῖος μῦς, του όποίου ὁ σφυγμὸς πάλλει 150 παλμούς κατά λεπτόν εν καιρῷ δράσεως, ελαττόνει αυτὸν εις δεκαπέντε εν ναρκώδει καταστάσει. *Ο ελειός του όποίου ὁ σφυγμὸς εινε τόσον ταχὺς ὡστε μῶλις αριθμεῖται όταν διατελῇ εν συνήθει καταστάσει, έχει τουτον εις τὸν αυτὸν ήλαττωμένον βαθμὸν όταν ηναι νεναρκωμένος.

***

Τὸ καθαρὸν ύδωρ έχει χρώμα; Τὸ καθαρὸν ύδωρ φαίνεται άχρουν εν λεπτοῖς στρώμασιν, άλλ' όταν θεωρηται εν μεγάλῃ μάζῃ, ως εν τῇ θαλάσῃ και εν βαθείας λιμένας, εινε κυανοῦν. Τὸ καθαρὸν ύδωρ, κατ' εζοχήν τὸ θαλάσσιον ύδωρ επί παραδείγματι, εινε καθαρὸν, άμιγές, και διαφανές. Τοῦτο άπορροφᾷ πάντα τὰ πρισματικά χρώματα, εκτός τὸ του υπερθαλασσιου ὄπερ, αντανακλώμενον καθ' ὄλας τὰς διευθύνσεις, αναδίδει χρώμα μοιάζον προς τὸ ούράνιον. Τὸ αληθές χρώμα του ύδατος μη εκτιθέμενον εις τὴν ατμοσφαιρικήν έπίρροιαν εινε πάντοτε ὁμοίομορφον, μεταβάλλει δέ τὸ χρώμα του εις τινας τοποθεσίας ενεκα τών υγροβίων, φυτικῶν οὔσιων, και υλικῶν μοριδίων. Τὸ ύδωρ εν φυσική καταστάσει, λέγεται ότι ουδέποτε εξ ὀλοκλήρου εινε καθαρὸν. *Αντλούμενον εξ άβαθοῦς φρεατος, φαίνεται λαμπρὸν και ακτινοβολοῦν και ζμως δύναται να ηναι πληρες θανατηφόρου δηλητηρίου δια τὸν ζωϊκὸν και ανθρωπίνον ὄργανισμὸν. *Εν γενεί, τὸ καθαρὸν ύδωρ έχει υποκίανον χρώμα, ουχ ήττον ύπάρχει και ύδωρ βαθέος μελαγχροινου ή υποκιτρινου χρώματος από φυτικῶν οὔσιων και σιδήρου, και μ' ὄλα ταῦτα εινε άπηλλαγμένον άκαθαρσίας. Τὸ κυανοῦν χρώμα του ύδατος δύναται να διαιρηθῇ κατά τὸν ακόλουθον τρόπον. Βύθισον εντός του ύδατος μετάλλινον σωλήνα (άνοικτόν παρὰ τὴν κορυφήν και κεκλεισμένον δια καθαράς υελίνης πλακὸς παρὰ τὴν βάσιν) πλησίον λευκοῦ τινος πράγματος 20 πόδας κάτωθεν τής επιφανείας. Τὸ αντικείμενον θεωρούμενον δια του σωλήνος έχει

ῥαιότατον κυανοῦν χρώμα. *Ηθελε φαῖν κίτρινον, εν τὸ χρώμα του προήρχετο εκ του φωτός του αντανακλωμένου υπό σμικροτάτων μοριδίων υλικῶν αναμειγμένων εν τῷ ύδατι.

***

Διατί ή σάκχαρις διαλύεται ταχύτερον εν θερμῷ ή ψυχρῷ ρευστῷ; Τὸ ύδωρ διαλύει διαφόρους οὔσις οἰον τὴν σάκχαριν, διότι τὰ άτομα αυτῆς εινα λίκιν λεπτομερῆ, και τουτου ενεκα, διαχωροῦσι τούς πόρους ή τὰ διαστήματα τὰ μεταξύ τών ατόμων εκείνων τών οὔσιων, και, καταβάλλοντα τὴν προς άλληλα έλξιν, προξενούν τὸν άποχωρισμὸν αυτών. *Αλλά τὸ θερμὸν ύδωρ διαλύει αυτὰς ταχύτερον, καθότι τὸ ύδωρ ὄν θερμὸν εκτείνεται, ενῶ όταν τὸ ύδωρ ψυχραίνεται τὰ άτομα του συστέλλονται προς άλληλα πλείοτερον, δεόμενα ολιγώτερου χώρου. Οὔτως ή θερμότης υποβοηθεῖ τὰ ύδάτινα μόρια εις τὸ να άποκαρῶνται τὰ τής οὔσις τής υφισταμένης τὴν διάλυσιν, παρέχει δέ εις τὸ ύδωρ μάλλον ελευθερίαν δίοδον μεταξύ τών ατόμων τής σακχάρως ή άλλης διαλυομένης οὔσις. Τὸ ψυχρὸν ύδωρ διαλύει σάκχαριν τὸς τὸ βάρος αυτου, τὸ δέ θερμὸν ολίγον τι περισσότεραν, διότι ή αύξησις τής θερμοκρασίας επιδρᾷ προς μείζονα τής διαλύσεως ταχύτητα ή του ὄγκου τής διαλυομένης οὔσις. *Η ανακίνησις του ρευστου προς τούτοις επιταχύνει τὴν διάλυσιν.

ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ

*Η Ρώμη, ει και ουδέποτε υπήρξεν αληθής μήτηρ και γενέτειρα του ὅτι εστιν υφιστον εν τῇ συλλήψει και εκλαμπρον εν τῇ υλικῇ παραστάσει ή τεχνικῇ εκφράσει του καλου, έγινετο αναντιροήτως φιλόστοργος τροφῆς και γενναιδωρος προστάτις τών ὠραίων τεχνῶν. Μετά τὴν καταστροφήν και δήωσιν τής *Ηπειρου (146 π. Χ.), γενομένης τής *Ελλάδος επαρχίας ρωμαϊκής υπό τὸ ὄνομα *Αχαΐα, πλείστοι οἱσσι τών αρίστων τεχνιτῶν και λογίων μετέβησαν εις τὴν άπληστον κατακτήτηριαν και εῦρον εν αυτῇ οὐ μόνον ασφαλές καταφύγιον αλλά και υλικὴν ενθάρρυνσιν εις εξακολούθησιν του επαγγέλματός των. *Εντεῦθεν ή πόλις του Ρωμύλου κατέστη οὐ μόνον τὸ πολιτικὸν του κόσμου κέντρον, αλλά και ή έστία τών γραμμάτων, τών επιστημῶν και τών τεχνῶν. Λόγιοι, φιλόσοφοι, ῥήτορες, γλύπται, ζωγράφοι, αρχιτέκτονες, χρυσοχοῖ, πάντες κατέρευγον εκει και επρόζοντο άφθότως τὰ προς τὴ ζῆν. Οὔτως, ενῶ αἱ *Αθηναί και ή Κόρινθος, τὸ *Αργος και ή *Ολυμπία, ή *Ρόδος και ή Πέργαμος έστεροῦντο τών καλλιτεχνῶν των, ή *Ρώμη τους συνήθροίζεν υπό τὴν σκιάν των πετρύγων τής και ηνοιγεν αυτοῖς εῦρὺ στάδιον δράσεως. *Ως εκ τούτου τὰ μουσεῖά της, οἱ ναοί της, αἱ άγοραί της, αἱ θέρμαι της, τὰ μέγαρά της, τὰ θέατρα της και αἱ επάυλεις της εβρίθον έργων ελληνικῶν, ὅν τινα ησαν πρωτότυπα, άλλα απομιμήσεις και άλλα

αντίτυπα πεφημισμένων αγαλαμάτων και εικόνων ελληνικῶν. Τινὰ τούτων τών αντιτύπων σώζονται και σήμερα εν τε τοῖς μουσειοῖς και ταῖς επαύλεσι τής *Ρώμης. Ταῦτα δέ ουδένα φέρουσι τύπον ιδιαίτερας ρωμαϊκής τέχνης, οἱ δέ ὁμιλοῦντες περι αυτῆς ουκ ὀδᾷσι περι τίνος λαλοῦσι, διότι τοιαύτη ουδέποτε υπήρξεν ουτε επί δημοκρατίας, ουτε επί αυτοκρατορίας ουτε ακόμη επί παποκρατίας. *Η *Ρώμη, φαίνεται ότι ήτο προωρισμένη ουχι να εντυπώσῃ ή εγγαράξῃ τὴν ατομικότητά της εις ιδιοφυῆς ειδος τέχνης, αλλά να συλλέξῃ εξ εζωτερικῶν πηγῶν και προς πάντων ελληνικῶν τὸν πλοῦτον εν ῶ ενετρύφα και εφ' ὃ έσεμνύνετο. *Αλλ' ὁμολογητέον ότι, ενῶ επί τής αρχαιότητος αυτη ουδέν άλλο συνεισήνεγκεν υπέρ των ὠραίων τεχνῶν ή εῦρεϊαν και μεγαλοπρεπῆ παλαιστραν, εν η αυται ησκοῦντο και ερωωνόντο, βραδύτερον ὅμως οἱ καλλιτέχνηαι παντός κλάδου εῦρον εν αυτῇ τὰς πηγὰς τής εμπνεύσεως των, βεβιασμένοι ὄντες να σπουδάζωσι και εκζητῶσι τὴν εφικτήν του καλου τελειότητα εκ τής ανακλάσεως αυτου εν τῷ περιλαμπεστάτῳ κατόπτρῳ τής συλλογῆς των έργων τής αρχαικής τέχνης και φιλολογίας. *Η επισταμένη και ανένδοτος μελέτη των προϊόντων τής τε διανοίας και των χειρῶν των ημετέρων προγόνων, παρήγαγε βαθμηδόν κατά τὴν 15ην και 16ην εκατονταετηρίδα τὴν του καλου παλιγγενείαν, ήτις ουδέν ήττον εσοκπει ή να φέρῃ εκ νέου εις τὴν ζωὴν τὴν ποιήσιν και τὴν ῥητορικὴν εὐγλωττίαν, τὴν καλλαισθησίαν και τὴν φιλοσοφίαν, τὰς τέχνας και τὰς επιστήμας τής κλασικής εποχής. Οἱ άρηγητάι και πρωτοστάται τής αναγεννήσεως (renaissance) ησαν μύσται του δαιμονίου ελληνικου πνεύματος ου μην αλλά και ερτταῖ των θουμασιῶν αυτου καρπῶν, τὴν δέ αναβίωσιν αυτου επεδίωξαν μετ' ακαθέρτου ενθουσιασμου ως τὴν μόνην σωτηρίαν του ανθρωπίνου γένους από των δεσμῶν τής δουλείας και τής εξουθενώσεως του μεσαιωνος.

Κοιτις ὅμως και λίκνον τής ζωηφόρου αναγενήσεως, υπήρξεν ή ὠραία Φλωρεντία και ουχι ή απληστος κοσμοκράτειρα *Ρώμη. *Εντεῦθεν και ουχι εκειθεν εδόθη ή ποώτη και ουσιῶδης ὄθησις εις αναφλεξιν των εν τῇ τέφρα των αιώνων διατηρηθέντων σπινθήρων του προμηθείου πυρός, των ὠραίων τεχνῶν και των γραμμάτων. *Εδῶ άνέτειλαν οἱ φαινοῖ αστέρες οἱ άποτελέσαντες τὴν εκλαμπρον πλειάδα τής παλιγγενείας τής ανθρωπότητος. *Εντεῦθεν προήλθον οἱ τιμακφέστεροι των άδαμάντων και μαργαριτῶν, οἱ κταστήσαντες τὴν αἴγλην του διαδήματος τής *Ιταλίας άγήρω. Μετά τὴν ὑρεσιν των ὑδάτων του φρικτου του μεσαιωνος κατακλυσμου, του καταποτίσαντος παν ὑψηλὸν και εὐγενές αἶσθημα και εκχερσώσαντος και κατερημάτσαντος τὴν ανθρωπίνην διάνοιαν, ενταῦθα άνεβλάστησεν ή ελαία, ής τὸν κλάδον εφερον επί του βάρφους της ή άγγελος του τέλους των δεινῶν περιστερᾷ, και άνεφύησαν ή εφυτοκομήθησαν τὰ πρωτα εκ τὰ άποπνεύσαντα τὸ άρωμα τής καλλαισθησίας και τής εζημερώσεως τής νέας κοινωνίας. Φιλόλογοι, επι-

στήμονες, καλλιτέχναι, φιλόσοφοι, ανθρωπιστάι, ὀρθολογισταί συνέρρον ἐνταῦθα ἐξ ὄλων τῶν μερῶν. Ὁ Δάντης καὶ ὁ Βοκάκιος, ὁ Σαλουτάτος καὶ ὁ Λεονάρδος Βρούνης, ὁ Μαροσупίνης καὶ ὁ Πούγκιος, ὁ Μακιαβέλις καὶ ὁ Βάρης, ὁ Γαλιλαῖος καὶ ὁ Σαβανάρολας, ὁ Γκιώτος καὶ ὁ Γγάδης, ὁ Βρουνελέσκης καὶ ὁ Μιχαλόζος, ὁ Γκοβέρτης καὶ ὁ Δονατέλλος, ὁ Λίππης καὶ ὁ Βοττικέλλης, ὁ Γιρλαντάις καὶ οἱ τρεῖς πρίγκηπες τῆς ἰταλικῆς τέχνης—Leonardo da Vinci, Μιχαήλ Ἀγγέλος καὶ Ραφαήλ,—πάντες οὗτοι καὶ οὐκ ὀλίγοι ἄλλοι ἢ ἐγενήθησαν καὶ ἀνετράφησαν ἢ ἐσπούδασαν, εἰργάσθησαν καὶ διεκρίθησαν ἐν Φλωρεντία. Ἡ λαμπρὰ αὐτῆ τῶν Μεδίκων, ἢ ἐθεμελίωσεν ὁ Ἰωάννης τῷ 1429 καὶ τὴν ὁποῖαν ἐκλείσεν ὁ υἱὸς τοῦ Κόσμος διὰ τῆς ἀπαραμίλλου μεγαλοδοξίας του καὶ τῆς συστάσεως τῆς ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος καὶ τῆς πρώτης βιβλιοθήκης, ἐγένετο κέντρον καὶ ἀρρωγὸς παντὸς ὅ,τι ἦν καλὸν καὶ ἐξοχὸν ἐν τῇ κοινωσίᾳ. Οἱ ἀριστοὶ καλλιτέχναι καὶ οἱ πρῶτοι τῶν νεωτέρων φιλολόγων συνητητῶν συγχρόνως ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐκάλλυνον διὰ τῆς παρουσίας καὶ τῶν ἐμβριθῶν διαλέξεόν των. Οὕτως ἀνέτειλε διὰ τε τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γενεὴ νέα ἐποχή, ἐφ' ἣ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς τιμῆ καὶ δόξα τῇ Φλωρεντία εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐν τῷ πανσέπτῳ πανθέῳ τῶν εὐεργετῶν, διδασκάλων καὶ φωτοδοτῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, αἱ μὲν Ἀθῆναι κατέχουσιν ἀναντιρρήτως τὴν πρώτην θέσιν, ἡ δὲ Φλωρεντία τὴν δευτέραν.

Κατὰ δυστυχίαν τῶν μὲν τὰ ὑπέρλαμπρα κειμήλια ἤρπαιον, ἐδηλώθησαν, ἐληστεύθησαν καὶ κατεστράφησαν ὑπὸ τε ἐθνικῶν ἐπιδρομῶν καὶ βαρβάρων χριστιανῶν κατακτητῶν, καὶ μόνον τὰ λείψανα τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ Θησείου, τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου καὶ ὀλίγων καὶν πρόκεινται μαρτύρια αἰώνια τῆς δόξης καὶ τῆς μεγαλοφυΐας τῶν κατοίκων των, εὐτυχῶς ὅμως τῆς δευτέρας οἱ θησαυροὶ διατηροῦνται ἀκέραιοι ἐπ' ἀγαθῶν σύμπαντος τοῦ κόσμου. Πρώτιστοι δὲ μεταξὺ τούτων ὑπάρχουσι τὰ πλουσιώτατα καὶ σπανίον εἰκόνα κατὰ μάλιστα μουσεῖα τοῦ Uffizi καὶ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Pitti, τὸ ἐθνικὸν μουσεῖον, ἡ ἀκαδημία τῶν ὀραίων τεχνῶν, τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον καὶ τὸ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ἡ ὑπὸ τοῦ Βρουνελέσκη περατωθεῖσα μητρόπολις τῆς S. Maria del Fiore, τὸ βαπτιστήριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μετὰ τῶν τριῶν ὀρειχαλκίων, θυρῶν (ὧν ἡ μία σχεδιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γκιβέρτου θεωρεῖται ὡς θαῦμα τέχνης), οἱ ναοὶ τῆς Santa Maria Novella, τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου καὶ τοῦ ἁγίου σταυροῦ, αἱ τέσσαρες βιβλιοθήκαι (ὧν ἡ μὲν ἐθνικὴ περιέχει ὀκτακισχίλια χειρόγραφα καὶ 300,000 τόμους, ἡ δὲ λαυρεντιανὴ δεκακισχίλια σπουδαιότατα χειρόγραφα Ἑλληνικῶν καὶ Λατίνων συγγραφέων), τὸ ἐν ᾧ ἤδρευεν ἡ δημοκρατικὴ κυβέρνησις ἀρχαῖον ἀνάκτορον, ἡ εἰς μουσεῖον μεταβληθεῖσα οἰκία τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου, καὶ διάφορα μέγα ἐκπροσωποῦντα τοὺς τῆς ἀναγεννήσεως ἀρχιτεκτονικοὺς ρυθμούς.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις, φόρος

ἀεινάου εὐγνωμοσύνης ὀφείλεται εἰς τὴν δυναστείαν τῶν Μεδίκων, οἵτινες οὐ μόνον ἐδειξαν μεγίστην σύνεσιν ἐν τῇ διοικήσει των καὶ ἐπειράθησαν νὰ βελτιώσωσι τὴν κατάστασιν τῶν κατωτέρων τάξεων καὶ νὰ τὰ μωσιν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς καὶ τὴν ὀδόντῃς εὐμερίας διὰ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἀλλ' ἐπροστάτευσαν καὶ προήγαγον διὰ τῆς μεγαλοδοξίας περιθάψεως των τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὀραίων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

Περὶ τὰ μέσα τῆς 15ης ἑκατονταετηρίδος ἡ Ῥώμη ἤρξατο πάλιν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν κατοχὴν πρωτεύουσος τινὸς θέσεως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν τεχνῶν, καὶ ὁ τότε πάπας Νικόλαος ὁ πέμπτος ἠμιλλᾶτο πρὸς τοὺς Μεδίκους ἐν τῇ ἐφέσει του εἰς ἀπόκτησιν βιβλίων καὶ κτιρίων, Ἀλλ' αἱ ὀραῖα τέχναι οὔτε ἐπ' αὐτοῦ οὔτε ἐπὶ Παύλου τοῦ δευτέρου καὶ Σίξτου τοῦ τετάρτου περιβλήθησαν τὸν ἰδιάζοντα ἐκείνων τύπον τῆς ζωῆς καὶ διευθύνσεως, ὃν μόνον ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Ῥώμης ἠδύνατο νὰ ἐμψυχώσῃ ἢ τὸ πνεῦμα τοῦ Βατικανοῦ νὰ περιθάψῃ. Τοῦτο συνέβη τῷ 1505 ἐπὶ τῆς παπωσύνης Ἰουλίου τοῦ δευτέρου, ὅτε ἤρξατο πράγματι ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῆς βυβαϊκῆς τέχνης. Εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα, ὅτι συνέδεσε μετὰ τῆς Ῥώμης τὰ ὀνόματα τοῦ Βραμάντη, τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου καὶ τοῦ Ραφαήλ, τῶν τριῶν τούτων μεγαλωνύμων ἀνδρῶν, οἵτινες μένουσιν ἔσσει φωτοβόλοι φάροι ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ὀραίων τεχνῶν καὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος ἀνεβίβασαν τὴν νεωτέραν τέχνην εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς λαμπρότητος τῆς. Τοῦ μὲν πρώτου ἐξαισία καὶ ἀθάνατα ἔργα ἦσαν τὰ ἀρχικὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ περφημισμένου ναοῦ τοῦ ἁγίου Πέτρου, τοῦ πολυτελεστάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου πάντων τῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ γνωστῶν κτηρίων τοῦ δὲ δευτέρου, αἱ τοιχογραφίαι τοῦ ἐν τῷ Βατικανῷ ἀνακτόρῳ σιστινείου παρεκκλησίου, διάφορα ἀγάλματα (ὧν πρῶτιστα ἦσαν ὁ ἐνταφιασμὸς τοῦ Χριστοῦ, ὁ Μωῦσης καὶ ὁ Δαυὶδ,) καὶ ἡ μέρει ἐκτέλεσις μετὰ τινος τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ ἁγίου Πέτρου σχεδίων τοῦ Βραμάντη τοῦ δὲ τρίτου, αἱ τοιχογραφίαι τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν εἰσόδων τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βατικανοῦ καὶ πλείστα ὅσαι χωρισταὶ εἰκόνας, ὧν οὐκ ὀλίγαι εἰσὶν ἀποτεθησαυρισμέναι ἐν τοῖς πλουσιωτάτοις μουσεῖοις τῶν ἀνακτόρων τοῦ Pitti καὶ τοῦ Uffizi. Ἐν τοῖς καθιδρύμασι τούτοις εἶνε ἐναποταμιευμένοι ἀπειροσπλοῦτος ἐξαισιῶν ἔργων τέχνης ἀρχαίας τε καὶ νεωτέρας. Ἐν τῷ Uffizi ὑπάρχει δωμάτιον τι καλούμενον Tribuna, ὅπερ περιέχει πλουσιωτάτην καὶ ὑπερβάλλουσαν συλλογὴν ἀριστουργημάτων ἀρχαίας γλυπτικῆς καὶ νεωτέρας ζωγραφίας. Μεταξὺ τῶν πρώτων ὑπάρχει ἡ περίφημος Ἀφροδίτη τῶν Μεδίκων (περὶ ἣς ἐγράφησαν οὐκ ὀλίγοι ὑπερβολικοὶ ἔπαινοι), σύμπλεγμα ἀθλητῶν, εἰς ἀτύπος καὶ ὁ νέος Ἀπόλλων. Ἐν ἄλλο δωμάτιον κατέχεται ὑπὸ τῶν ἀγαλμάτων τῆς Νιόβης καὶ τῶν τέκνων της. Βεβαίως οὐδὲν τούτων εἶνε πρωτότυπον.

M. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντὴς τοῦ ἐν Βασίλειᾳ (τῆς Ἀμερικῆς) ἐκπαιδευτικοῦ λυκείου τῶν τυφλῶν.

ΠΩΣ ΑΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΙ ΜΥΙΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ;

Αἱ μυῖαι δὲν διέρχονται διὰ δικτύου ἐκ νήματος λεπτῆς μετάξης, ἢ σύρματος ἐξηπλωμένου εἰς ἠνεωγμένον παράθυρον, καὶ ἐν τὰ ἀνοίγματα τοῦ δικτύου ἔχουσιν διάστασιν ἐνὸς δακτύλου, ἐκτός ἐὰν ὑπάρχῃ ἕτερον παράθυρον εἰς τὴν ἀντικρὴ πλευρὰν τοῦ δωματίου, ὅτε αὐταὶ ὡς ἐκ τοῦ εἰσπίπτοντος εἰς τὸ δωμάτιον ἀπλήτου φωτός διέρχονται διὰ τῶν εἰρημένων ἀνοιγμάτων. Καὶ ὁ λόγος εἶνε ὅτι αἱ μυῖαι ἐπιδιώκουσι τὸ φῶς καὶ ἀποφεύγουσι τὸ σκότος. Ἐπομένως ἐὰν τὸ δωμάτιον ἡμῶν ἔχῃ ἐν παράθυρον, ἢ πλείονα τοῦ ἐνός, ἀλλὰ ταῦτα εἰσι κεκλεισμένα, τοῦ ἐνός μόνου ἀφιεμένου ἀνοικτοῦ καὶ ἐπὶ τούτου κρεμάσωμεν δίκτυον αἱ μυῖαι ἐνεκα τοῦ σκότους τοῦ ἐν τῷ δωματίῳ ὑπάρχοντος δὲν εἰσέρχονται εἰς αὐτό. Ἐὰν τουναντίον ὑπάρχουσι παράθυρα ἀνοικτὰ ἐπὶ πλείονων τῆς μιᾶς πλευρῶν τοῦ δωματίου, αἱ μυῖαι δὲν εἰσέρχονται τότε μόνον ἐὰν ἀναρτήσωμεν λεπτὴν γάζαν. Ὁ ἀριστος τρόπος τοῦ καταστρέφειν τὰς ἐν τινὶ δωματίῳ μυῖας εἶνε τὸ ἐκθέτειν ἐντὸς ρηχοῦ πινακίου τὸ ἀκόλουθον μίγμα. Σχιδάκις κασσίας μικρᾶς $\frac{1}{4}$ τῆς οὐγγίας, ὕδωρ μίαν πίνταν βράσον ἐπὶ δέκα λεπτά, στραγγισον, καὶ πρόσθε 4 οὐγγίας θηριακῆς. Αἱ μυῖαι πίνουσι τοῦτο μέχρι κόρου καὶ ἀμέσως καταστρέφονται ὑπὸ τούτου. Ψυχρὸν πράσινον τεῖ, πολὺ δυνατὸν καὶ γλυκάνθεν διὰ σακχάρους τιθέμενον ἐν ἀγγεῖῳ ἐντὸς τοῦ δωματίου ἐλκυε πρὸς τοῦτοις τὰς μυῖας καὶ καταστρέφει ταύτας. Εὐρυθῆ τις ἐπενόησε τὴν ἀκόλουθον μέθοδον. Πικρατηρήσας ὅτι αἱ μυῖαι πάντοτε βαίνουσι πρὸς τὰ ἄνω κτεσκεύασε παραπέτασμα παραθύρου διηρημένον εἰς δύο οὐτινος τὸ ἥμισυ ἀνήρτησεν ἐκ τοῦ μέσου τοῦ παραθύρου τὸ δὲ ἕτερον ἤμισυ ἐκ τοῦ ἄνω καὶ ἀπέχον τοῦ πρώτου ἡμίσεος κατὰ ἓνα δάκτυλον, οὕτως ὥστε ὅταν αἱ μυῖαι καθίσωσιν ἐπὶ τοῦ καταπετάσματος προχωροῦσι βεβήχουσαι πρὸς τὰ ἄνω, καὶ τοιούτοτρόπως βλίνουσιν εὐθὺς πρὸς τὸ ὑπαίθριον. Διὰ τοῦ μέσου τούτου τὸ δωμάτιον δύνεται ν' ἀπαλλαγῇ τῶν μυῶν, αἵτινες πάντοτε ἐπιζητοῦσι τὸ φῶς.

Οἰκονομία Διευθυντοῦ Σιδηροδρόμου.

Διευθυντὴς σιδηροδρόμου, ὅστις ἀπεχθάνεται τὸν καπνόν, ἀκούσας ἐν τινὶ συνεδρίῳ τοῦ συμβουλίου ὅτι ὁ βίος μιᾶς κινητηρίου μηχανῆς εἶνε μόνον τριακονταετίας, ἠθέλησε νὰ μάθῃ «ἐὰν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου ἢ μακροβιότης, τῆς μηχανῆς, δὲν θά παρεινετο ἐὰν ἐκάπνιζεν ὀλιγώτερον;»

Ο ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Μέτρα διακατοριζοντα τῆρ καλλοιῆρ

Ἡ ἀρίστη δοκιμὴ τῆς συμμετρίας ἐκτελεῖται ἐὰν ἄπλως θέσωμεν τὸν ἀνθρωπὸν ἔχοντα τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸν τοῖχον. Ἐὰν ἦνε ἐντελῶς ἐσχη-

ματισμένος καὶ συμμετρῶς διαπεπλασμένος, τὸ στήθος του μόλις θέλει ἄπτεσθαι τοῦ τοίχου, ἢ ρίς του θέλει ἀφίστασθαι κατὰ 4 δακτύλους, οἱ μῆροί του 5 δακ. καὶ τὸ ἄκρον τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν του 3 δ. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀνθρώπου εἶνε σπουδαιότατον ἀντικείμενον καὶ ὅμως παροράται καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον καὶ διὰ τοῦτο σπανίως βλέπομεν ἀνθρωπὸν κεκτημένον πάντα τὰ ἀνωτέρω προσόντα.

Τὸ πλείστον τῶν παιδίων εἶνε ἐντελῶς μεμορφωμένα κατὰ τὴν γέννησιν, ἀλλ' ἡ ἀνάπτυξις τῶν φυσικῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων εἶνε ὄλως διάφορον τι. Τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ βάρος, ὡς δύνασθε νὰ ἐννοήσητε, εἶνε ἀνάλογα ἀλλ' ἡ ἀνάπτυξις τῶν μυῶν, τοῦ βεβήχου καὶ τῆς συμμετρίας στηρίζεται ἐπὶ τινος γνώμονος. Δύνασθε νὰ ἴδητε ἀνθρωπὸν ἔχοντα ἀνάστημα ἐξ ποδῶν ὅστις παριστᾷ τὸν τύπον κανονικοῦ σχήματος, ἀλλ' ἐνδέχεται νὰ ἦνε τέλειον φόβητρον καθ' ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὰς συμμετρίας ἀναλογίας.

Τὸ κατὰ μέσον ὄρον βάρους παιδὸς τινος κατὰ τὴν γέννησιν εἶνε ἐπτὰ λίτρων καὶ τὸ κορασίου τινὸς ὀλίγον τι πλεόν τῶν ἐξ. Ὅταν ἐκεῖνα περιέλθωσιν εἰς τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς ἀνδρικής ἢ τῆς γυναικείας ἡλικίας, ζυγίζουσι εἰκοσάκις τόσον ὅσον ἐζυγίζον κατὰ τὴν γέννησίν των. Τοῦτο ἤθελεν ἀποτελέσει βάρους ἀνδρὸς μὲν κατὰ μέσον ὄρον 150 λίτρων γυναικὸς δὲ περίπου 145.

Τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀρρενος κατὰ τὴν γέννησιν εἶνε 1 ποδ. 8 δ. τὸ τοῦ θήλεος δὲ 1 ποδ. 6 δ. Συντελεθὲν ἀνάστημα τοῦ ἀνδρὸς πρέπει νὰ ἦνε περίπου τρεῖς καὶ ἡμίσειαν φορὰς μεγαλειότερον ἢ κατὰ τὴν γέννησιν ἦτοι 5. ποδ. 9 δακ. ἐνῶ τῆς γυναικὸς πρέπει νὰ ἦνε 5 ποδ. 3 δ. Τὸ βάρος ὅμως τῶν τελείως ἀνεπτυγμένων καὶ καλῶς ἐσχηματισμένων ἀτόμων ποικίλλει ἐντὸς τῶν ὄρων περίπου ὡς ἐν πρὸς δύο ἐνῶ τὸ ἀνάστημα αὐτῶν ποικίλλει τὸ πολὺ ὡς ἐν πρὸς ἓν τρίτον.

Λαμβάνοντες 200 λίτρας ὡς τὸν μέγιστον ὄρον τοῦ ἀνδρικοῦ βάρους καὶ 85 ὡς τὸν ἐλάχιστον, θέλομεν ἔχει τὸν μέσον ὄρον 142 $\frac{1}{3}$ λίτρων. Ὄριζοντες δὲ τὸ μέγιστον βάρος τῆς γυναικὸς εἰς 185 λίτρας καὶ τὸ ἐλάχιστον εἰς 70 ἔχομεν τὸν μέσον ὄρον 127 $\frac{1}{2}$ λίτρας. Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνάστημα ἀνάλογον πρὸς τὸ βάρος, μορφήν ἔχουσαν τὰ στοιχεῖα τῆς συμμετρίας, βάδισμα ἐλεύθερον διακεκριμένον καὶ ἀξιοπαρατηρήτον μᾶλλον δι' ὅτι δὲν κέκτηται παρὰ δι' ὅτι κέκτηται. Τὸ μέγιστον καὶ πρῶτον συστατικὸν τῆς φυσικῆς τελειότητος τῆς γυναικὸς εἶνε σχῆμα ἀνευγωνιακῆς γραμμῆς. Ἡ φύσις ἀποφεύγει πνυταχοῦ τὰς γωνιακὰς γραμμὰς, ἀλλὰ κυρίως ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σχήματι. Γυνὴ τις ἐντελῶς πεπλασμένη ἔχει ἀνάστημα κατὰ μέσον ὄρον 5 ποδ. 3 δ. μέχρι 5 ποδ. 7 δ. Ζυγίζει δὲ 125 λιτ. μέχρι 140 λ. Κάθετος γραμμὴ ἀγομένη ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς ρινὸς της θέλει φθάσει εἰς σημεῖον ἀπέχον κατὰ ἓνα δάκτυλον ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς της.

Οἱ ὄμοι καὶ οἱ λαγόνες αὐτῆς θέλουσι κείνται ἐπ' εὐθείας γραμμῆς ἀγομένης ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. Ἡ ὄσφύς αὐτῆς βαθμηδὸν καταλήγει εἰς τὸ μέγεθος γραμμῆς ἀγομένης ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ τρίτου μέρους τῶν κατακλείδων μέχρι τῶν λαγόνων. Ἡ προτομή αὐτῆς μετρεῖ 28 δ. μέχρι 36 δ. Οἱ λαγόνες τῆς μετροῦν 6 δ. μέχρι 10 δ., καὶ ἡ ὄσφύς τῆς ἀπαιτεῖ ζώνην 22 μέχρι 28 δακτύλων.

Οἱ βραχίονες τῆς ἐντελῶς ἐσχηματισμένης γυναικὸς ἐξικινουῦνται μέχρι τῆς ὄσφους ὥστε δύναται νὰ στεριώσῃ τὸν ἀγκῶνά της ἐπὶ τραπέζης ἰσταμένη ὀρθία. Πρέπει νὰ μετρηῖ ἀπὸ τῆς ὄσφους τῆς μέχρι τῶν ποδῶν περίπου ἓνα πόδα περισσότερον παρά ἀπὸ τῆς ὄσφους τῆς μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς τῆς.

Ὁ λαιμὸς τῆς δέον νὰ ἔχη περιφέρειαν 12 δακτύλων μέχρι 14 ἢ κεφαλὴ τῆς νὰ εἶνε εὐθυτενῆς καὶ κατ' εὐθείαν γραμμὴν μετὰ τοῦ κεντρικοῦ ἐπιπέδου τοῦ σώματός της, οἱ δὲ πόδες τῆς δέον νὰ ἦνε μεγέθους καὶ σχήματος συμφωνοῦντος πρὸς τὰς χεῖράς της.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἐν τίνε χώρᾳ πᾶν μέλος τῆς ἑυθερο-
νήσεως εἶνε γυνὴ ἐκτὸς τοῦ Μονάρχου;
Μεταξὺ τῶν ἀποικιακῶν κτήσεις ἢ ἐξαρτημάτων τῆς Ὀλλανδίας, ὑπάρχει ἀξιοσημεῖωτον κρατίδιον τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸν ὄργανισμόν καὶ τὰ ἔθιμα τῶν κατοίκων, ὑπερβαίνει τὰς εὐτολμοτέρας θεωρίας τῶν συνηθῶρων αὐτῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν. Ἐν τῇ νήσῳ Ἰάβα τῆς Πολυνησίας μεταξὺ τῶν πόλεων Βαταβίας καὶ Σαμαράγγας, ὑπάρχει τὸ Βασίλειον Βάνταμ, ὅπερ καίτοι ὑποτελεῖ τῆς Ὀλλανδίας εἶνε ἄλλως ἀνεξάρτητον Κράτος, πολιτικῶς ἀσήμαντον, πλὴν εὐτυχές, πλούσιον, καὶ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων κυβερνώμενον καὶ ὑπερασπιζόμενον ὑπὸ γυναικός. Ὁ Μονάρχης ἀληθῶς εἶνε ἀνὴρ, ἀλλ' οἱ λοιποὶ περὶ τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκουσιν εἰς τὸ ὄραϊον φύλον. Ὁ βασιλεὺς ἐξήρτηται ὀλοσχερῶς ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, συγκειμένου ἐκ τριῶν γυναικῶν. Αἱ ἀνώτεραι ἀρχαί, πάντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, οἱ αὐλικῆ, οἱ στρατιωτικῆ διοικηταί, καὶ οἱ στρατιῶται εἰσιν, ἀνεξαιρέτως, γυναῖκες. Οἱ ἄνδρες εἰσὶ γεωργοὶ καὶ ἔμποροι. Ἡ σωματοφυλακὴ τοῦ βασιλέως συνίσταται ἐξ Ἀμαζόνων, αἵτινες ἰπεύουν κατὰ τὸν ἀνδρῶν τρόπον. Ὁ θρόνος περιέρχεται εἰς τὸν πρεσβύτερον υἱόν, καὶ ἐν ἡ περιπτώσει ὁ βασιλεὺς ἀποθάνῃ ἄκληρος, συνέρχονται ἑκατὸν Ἀμαζόνες ἐκλέγουσαι διάδοχον μεταξὺ τῶν ἰδίων αὐτῶν υἱῶν, ὅστις εἶνε ὁ νόμιμος βασιλεὺς τοῦ κράτους ἐκείνου.

***

Εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου οἰκοδομοῦν ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς στέγης πρὸς τὰ κάτω;

Ταύτης τῆς ἰδιαίτερας μεθόδου τοῦ οἰκοδομεῖν γίνεται χρῆσις ἐν Ἰαπωνίᾳ. Πρῶτον ἀνεγείρεται ἡ στέγη,

κατόπιν οἱ οἰκοδόμοι ἀρχίζουν ἀνεγείροντες τοὺς τοίχους καὶ κατασκευάζοντες τὸ ἐσωτερικόν. Περιηγομένως τις ἐσχάτως τὸ Τόκιον εἶπεν, ὅτι ἐν τῶν σπανιωτάτων ἀντικειμένων ὑπάρχει τὸ καινουργῆς ξενοδοχεῖον ὅπερ ἐξακολουθεῖ κατασκευαζόμενον. Ὁ τύπος τούτου θέλει εἶναι ξενικός, τετραώροφον τὸ ὕψος, καὶ κατέχον περίπου ἐνὸς στρέμματος χώρον. Πρὶν ἢ ριφθῇ εἰς λίθος τῶν θεμελιῶν ἢ στέγη ἀνηγέρθη, στηρίζομένη ἐπὶ σκελετοῦ ἰκρίωματος περιμένουσα τὴν κτίσιν τοῦ λοιποῦ οἰκοδομήματος. Τὸ ἰκρίωμα τούτου ἐγένετο ἐκ μακρῶν πασσάλων, ἀπὸ μεγέθους ἰσοῦ σημαίας μέχρι ἀλιευτικοῦ καλάμου, πάντων συνδεδεμένων διὰ σχοινίων. Τοῦτο περιελάμβανε 7000 πασσάλους, 2000 δὲ ἄνθρωποι εἰργάζοντο ἐπὶ μῆνας πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ.

***

Πόσοι κάτοικοι τοῦ Κόσμου εἰσὶ πλανημενῶ βαβάρου;

Ὡς ἐγγίστα 65 τοῖς ἑκατόν, ἐξ ὧν 48 τοῖς ἑκατόν διαιτῶνται εἰς καλύβας καὶ σπήλαια ἐνῶ οἱ λοιποὶ 17 τοῖς ἑκατόν πράγματι δὲν ἔχουσι τοῦ τὴν κεφαλὴν κλίνας. Οἱ ἄλλοι 35 τοῖς ἑκατόν διαιτῶνται εἰς τι εἶδος οἰκιῶν. Οἱ ἀριθμοὶ ὡς ἐπ' ἐσχάτων ἐξετέθησαν ὑπὸ τοῦ πολιτειογράφου, ἔχουσι ὡς ἐξῆς. Διαιτώμενοι ἐν οἰκίαις 500,000,000. Διαιτώμενοι ἐν καλύβαις καὶ σπηλαίοις 700,000,000. Οὐδὲν εἶδος οἰκήματος κεκτημένοι 250,000,000.

***

Ταχυδρομικὴ στατιστικὴ.

Ἡ διεύθυνσις τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυδρομείων, ἐδημοσίευσεν πρό τινος τὴν συνήθη κατ' ἔτος στατιστικὴν τῆς. Ἐν αὐτῇ ἀναγινώσκει τις καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐπιστολὴ τις εὐρέθῃ περιέχουσα 175,000 φράγκα εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ μὴ φέρουσα οὐδὲν γραμματόσημον ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος, τὸ δὲ περιέρχον, ὅτι οὐδὲν ἐδείκνυε οὔτε πόθεν προήρχετο οὔτε ποῦ ἀπεστέλλετο. Δέμα τι εὐρέθῃ περιέχον 6 ἀνθρώπινα κρανία καὶ 30 νεκροῦς βατράχους. Ἐτερον δέμα, τέλος περιεῖχε μικρὸν πρόβατον τετυλιγμένον εἰς γυναικεῖον στηθόδεσμον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς κ. κ. Ν. Κ. Καλογοῦρον δι-
κηγόρον ἐν Κερκύρᾳ Ἰ. Νικολόπουλον ἱατρὸν ἐν Πύργῳ
καὶ Σ. Π. Καλμουχον δήμαρχον Ἄργους διὰ τὴν ἡν
ἔδειξαν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ ἡμέτερον περιοδικὸν διπλα-
σιάντες τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ.

Κον Η. Χ. Κ. Λαμῖαν ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. κ.
Ε. Κ. ἐνεγράφη φύλλα ἀπεστάλησαν. κ. κ. Χ. Π.
Βῶλον. Π. Δ. Μῆλον. Ν. Φ. Κέρκυραν. Ἐλήφθη, εὐ-
χαριστοῦμεν, ὡς καὶ διὰ τὴν τοῦ ἐπομένου ἔτους συν-
δρομὴν. κ. κ. Α. Ο., Α. Ν. Χαλκίδα. Ζ. Π. Βῶλον.
Α. Κ. Θήβας. Π. Α., Σ. Ψ., Γ. Σ. Λευκάδα. Γ. Γ.
Μ., Χ. Π., Γ. Χ., Καλάμας Α. Φ., Β., Σ., Γ. Α.,
Ι. Ι. Πειραιᾶ. Δ. Φ. Μεσολόγγιον Π. Α. Γύθειον.